

Šinu nekiga uboshniga kmetovavza is K. v Komorenfki stolnizi, ki je bil od rojstva flép, je imela pred if-hodam is flepogojivnize od umetniga sdravnika v letu 1838 mréna is ozhi vséta biti, kir me je sdravnik sagotóvil, de se fantu tako sa smiram pomagati samóre. Fant se je pa tega sdravljenja branil, bres de bi bil usrok povedal, in je flép domu fhel. Vezhkrat fim njegove starifhe opominjal, de naj fanta v méstu perpeljejo, de bo pogléd sadóbil; pa tudi oni fo se vftavljali. Kir me je pa sdravnik sagotóvil, de samóre to délo frezhno opraviti, in fantu k vidu pomagati, se tedaj obernem do gosp. fajmoshtra, po katerih ljudoljubnim persadevanju fo starifhi v to sdravljenje dovoljili, in perpeljejo fanta, takrat 19 lét stariga, v méstu.

Defravno vřak flépiz ferzhno shelji pogléd sadobiti, in velizhaftno řtvarjenje premodriga řtvarnika glédati, in vefeljiti se ga, je vender le ta fant nekak pošében řrah obzhutil, ko fim mu sa refnizo pravil, de bo vid sadóbil. Po dolgim in prijasnim sprafhevanju smo fhe le isvir njegoviga nevganljiviga řrahu svedili. K nashimu nar vezhimu zhudu je povédal, de se to sdravljenje nad njim nemore po frézhi isiti; in zhe se tudi po frezhi iside ne bo sa-nj nobena dobróta, in de jim sato tudi nobene hvále fkasati ne bo mógel. Dobro namrezh vé, de bo mógel potlej bersh umréti, kir je njegov déd enkrat po krivim perfégel, rekózh: „Ako refnize ne govorim, naj bojo vfi móji vnuki flepi;“ sato je on, in fhe troje njegovih bratov in fester flepótno rojenih, in de po tem takim nemóre ne on, ne njegovi starifhi v sdravljenje pervoljiti. Vender smo ga pregovorili, de fi je dal mréno is ozhi potegniti, kar se je vse prav po frezhi isfhlo. Kdo samóre obzhutljeje isrezhi, ki jih je novovidiz imel, in tudi mi —, ko je od sdravnika k nam vidijozh perfhel! — Pa per vřih tih neisrezhenih obzhutljelijh, de je videl, ni premógel řrahu pred blishno řmertjo savolj dédove krive perfege is svojih misel isgnati. Po velikih in shivih tolashbah smo ga starifhem nasaj posflali, kamur je fhel prav vefel; tode réf ni dolgo vshival tega vefelja, kir je kmalo potem doma sa grisho umerl! Njegovi starifhi fo bili sato neutolashljivi, kir fo terdno verovali, de je njegova řmert nastopik dédove krive perfege.

Po tém fim poprafhal savolj té rezhi evangelifhkiga fajmoshtra v R., kateri fo mi tako le řprizhali: Ta krivoperfeshnik is vafi K. v Komorenfki stolnizi doma, je, ko gospodar vafhke kerzhme od kerzhmarize I. I. po poštavljenih zhařh řkupřhino prejema, pa per oblétnimu razhunu je tajil, de ni toliko od nje prejél, kolikor je óna terdila, de mu je sdájala, in je v hifhi fofefkniga fodnika v letu 1819 klezhé perfégel „de naj mu Bog odvsame vef blagoflów in naj njegovi vnuki nikoli fvetlóbe ne vidijo, ako on refnize ne govori.“ Té perfege ne prizhajo le podpisane prizhe, temuzh tudi veliko drusih mosh, ki fo bili sráven in fo jo flifhali.

Ta krivoperfeshnik je bil kmetovávez v K. in je imel veliko in lepo premoshenje, ktero je pa po řtorjeni krivi perfege hitro — hitro raspadalo, in po njegovi řmertí je perfhla njegova semlja ptujzam v róke. Pred 16 léti je umerl, in je sapuřtil dva fina in dve hzheri. řtarejřhi fin, ozha sgorej imenovana fleporójenja, je bil na ozhetovim domu, in je imel petéro otrók, smed katerih je bilo zhvetéro flepo rojenih. Shivita fhe famo dva fanta; eden flép, ki je 19 lét řtar, kateriga starifhi ne dajo nikakor ne od febe, in drugi je 8 lét řtar, ki pa vidi, in v

fholo hodi. Tukej se móra pa to pošebno vediti, de ta fin, ki vidi, ni bil v ozhetovi, ali dedovi hifhi rojen, temuzh v ptuji, ker řtarifhi nifo hoteli vezh v nji prebivati; preprizhani namrezh fo bili, de v nji savolj krive perfege boshje prekletřtvo řtanuje. — Toliko dam po svoji véřti in vednořti na snanje, in sheljim, de bi ta shalořtni pergodek vse, kateri ga svedó, s boshjim řraham napolnil.

(Poleg zhařopifa: »Katholische Stimmen« 1843).

J. K.

Ogenj v Mednim.

Po nozhi od 27. do 28. pretezheniga meřza je v Mednim, neki vafi poldrugo uro od Ljubljane, na veliki zefi proti Krajnju, devétero kmetijřkih pohifhtev pogorélo.

řhkoda je velika; nar shalořtnejřhi je pa, de je v temu ognju dvoje ljudi kenez vselo; vdova namrezh s finam je hotla řvoje goveda v hlevu ognju otéti, ktere řta tudi s veliko filo otéla, tode mater ogenj v hlevu prehiti, in na méstu sgori, fin je pa komej ognju is hleva odfhel, ali neisrezheno opezhen, je zhes dve uri potém shalořtno umerl.

Prav slo se bodo nashí bravzi sazhudili flifhati, de ni bil nobeden od vřih devét pogorélzov savarvan (afekuriran)! Ta nefrezha bi se pazh lahko boshja kasen ali fhtrařinga prevelike sanikernořti teh ljudi imenovala, in řkorej bi djal, de ga pogorélzi ne saflushijo ufmiljenja v svoji nefrezhi nikoder, sato, kir fo fami dobroto, ktero jim bratovřhnja f. Florijana vřfekosi delí, od febe odvernili.

Kako vřhezho bi bilo sdaj vřim pogorélzam povernilo, ktéro bi jim drushba f. Florijana, to nefrezho svediti, urno sa ognjeno fhkodo podelila.

Naj vam bodo nefrezhni Mednijani vřim, ki nifte fhe v bratovřhnji f. Florijana veliki řvarivni isgled! — Zhe nashim nagovoram ne verjamete, naj vaf faj nefrezha in nadloga nesavarvanih pogorélzov h perřtopu te bratovřhnje řpodbode.

Kratkozhařnize.

(Nekimu grajřhaku), ki je bil slo sadolshen, pravi njegov prijatel: „Zhuditi se Njim moram, de morejo fhe mirno řpati.“ „Ó kaj bo to“ — mu olikan dolshnik odgovori — „jeřt se pa fhe bolj zhes tó zhudim, kakó morejo le moji pošojvávzi mirno řpati.“ —

(Na řomnju) nekdo kupi kónja s tem perřtavkam, de mora biti bres vse napáke (falerja). — Drusiga dne ga she nasaj prijesdi in prodajávzu rezhe, de je konj na defno okó flép! — „E ja!“ — mu prodajávez odmaje in pravi: „Prijatel, kaj ne vefh, de tó ni nobena napáka; ampak le nefrezha sa konja!“

(Popótnik) je v neki gořtivnizi zhes nozh oftal, kjer pa nemore savoljo preveliziga řhuma pivzov kar ozhěfa řřifniti. Vřtane ter pride is gorne hifhe v řpilnizo, in rezhe kerzhmarju: „Ljubi moj ozha! sbudite me, sbudite jutro prav sgodaj; po poti gredé fim jih sgubil 200 goldinarjev, rad bi jih najdel, jih pojdem ifkati nasaj.“ — Pivzi to flifhati fi pomignejo in se poberéjo vfi po verřti od ondot, denarjev ifkati. In nash popótnik se pa mirno bres řkerbi sopet řpat podá.

(Neki perléten neoshenenez) da eniga dne svoji hifhni sa navádno potrebo 11 funtov govejiga meřa. — Ali, kakor se dořtkrat rado sgodí, kader prave gospodine per hifhi ni; lih táka se tudi temu famoglavzu póje. Le sa řvojo mavho